

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

सामाजिक सुरक्षा कोषमा सहभागी बनेौं

सामाजिक सुरक्षा कोषले संचालन गर्ने योजना अन्तर्गत

-औषधि उपचार तथा स्वास्थ्य सुरक्षा योजना,

-मातृत्व सुरक्षा योजना,

-दुर्घटना सुरक्षा योजना

-आश्रित परिवार सुरक्षा योजना

-वृद्धावस्था सुरक्षा योजना

- बेरोजगार सहायता योजनामा सहभागी भई लाभान्वित होऔं ।

सामाजिक सुरक्षा कोषमा आबद्धता, आफ्नो र परिवारको भविष्य सुनिश्चितता ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

वर्ष ३७ | अंक १३१ | बुटवल | २०८२ बैशाख २५, गते बिहीबार | नेपाल संवत् ११४५ | Thursday May. 08, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

बालमन्दिर जग्गा हिनामिनामा

१७ जनाविरुद्ध मुद्दा

बुटवल । जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालय काठमाडौंले बाल मन्दिर जग्गा हिनामिना प्रकरणमा उपप्रधान एवं सहरी विकासमन्त्री प्रकाशमान सिंहको विदी रीता सिंहसहित १७ जनाविरुद्ध मुद्दा दर्ता गरेको छ ।

जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालय काठमाडौंले बुधबार जिल्ला अदालत काठमाडौंमा मुद्दा दर्ता गरेको हो ।

यसअघि जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालयले मुद्दा नचलाउने रायसहित फायल महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयमा पठाएको भए पनि महान्यायाधिवक्ताले मुद्दा चलाउने निर्णय गरेका थिए ।

महान्यायाधिवक्ताको निर्णयपछि अभियोग पत्र दायर गरेको हो । गणेशमान सिंहको छोरी रीता (७१ वर्ष) नेपाल बाल संगठनको तत्कालीन अध्यक्ष थिइन् । यस्तै तत्कालीन उपाध्यक्ष तुलसीनारायण श्रेष्ठ, तत्कालीन महासचिव गणेश भक्त श्रेष्ठ, तत्कालीन सदस्य एवं स्रोत तथा परिचालन उपसमितिका संयोजक कृष्ण शंकर साह, बाल संगठनका तत्कालीन अख्तियार प्राप्त महासचिवद्वय श्यामकुमार आले र सुवास कुमार पोखरेललाई पनि प्रतिवादी बनाइएको छ । पोखरेल काँग्रेस नेता हुन् ।

यस्तै बाल संगठनकै तत्कालीन महासचिव रामकाजी गुरुङ, तत्कालीन उपाध्यक्ष योगेन्द्रबहादुर शाही, उपकोषाध्यक्ष दिपकदास श्रेष्ठ, बृहस्पति विद्यालय व्यवस्थापन प्रालिका सञ्चालक प्रवीणराज जोशी, सोही विद्यालयका तत्कालीन सञ्चालक मुरारी निधि तिवारी, विद्यालय व्यवस्थापन प्रालिका अध्यक्ष पुरुषोत्तम राज जोशी, सञ्चालक श्रद्धा संधाई, सञ्चालक अभिनव सिंघानिया, सिद्धार्थ केडिया र कीर्तिप्रसाद पाण्डेयविरुद्ध मुद्दा दर्ता भएको हो । उनीहरूले ठगी गरी नेपाल बाल संगठनलाई ६० करोड ३९ लाख ७७ हजार २३१ रुपैयाँ ५ पैसा नोक्सानी पुर्‍याएको भन्दै सोही बराबर विगो कायम गरिएको छ । अपराध संहिता २०७४ को दफा २४९ अनुसार कसुर पुष्टि भएमा ७ वर्षसम्म कैद र ७० हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना हुने व्यवस्था छ ।

नेपालका सीमा क्षेत्रमा उच्च सतर्कता

बुटवल । भारतीय सीमा क्षेत्रमा उच्च सतर्कता अपनाउन सशस्त्र प्रहरी बल, प्रधान कार्यालयले विशेष सर्कुलर जारी गरेको छ ।

पछिल्लो समय विकसित क्षेत्रीय सुरक्षा परिस्थितिलाई ध्यानमा राख्दै सीमा क्षेत्रमा पर्ने सबै बाहिनीपतिहरूलाई विशेष निर्देशन दिइएको सशस्त्र प्रहरीका सह-प्रवक्ता एवं डीएसपी शैलेन्द्र थापाले बताए ।

‘अनिधिकृत घुसपैठ नियन्त्रण र निगरानीका लागि सीमा क्षेत्रमा पर्ने सबै बाहिनीपतिहरूलाई प्रधान कार्यालयबाट विशेष निर्देशन दिइएको उनले बताए । भारतीय सशस्त्र सीमा बल (एसएसबी)सँगको सहकार्य र समन्वयमा दुई देशको सीमानामा संयुक्त रूपमा गस्ती पेट्रोल र खबर आदानप्रदानलाई तिब्रता दिइएको उनले बताए ।

त्यस्तै, बीओपीबाट अर्को बीओपीसम्म २४ घण्टा सीमा इलाकामा रहेगरी पट्रोलिङ गरिएको डीएसपी थापाले बताए ।

» बाँकी ३ पेजमा

धितोपत्र बोर्डमा अख्तियारको छापा

बुटवल । नेपाल धितोपत्र बोर्डमा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले छापा मारेर आइपीओ निष्कासनसम्बन्धी फाइलहरू नियन्त्रणमा लिएको छ ।

आइपीओ निष्कासन स्वीकृति दिनुअघि कमिसन मागेको आरोप निजी ऊर्जा उत्पादकहरूले लगाएपछि अख्तियारले बोर्डमा छापा मारेको हो । अख्तियार स्रोतका अनुसार बुधबार छापा मारेर आइपीओ निष्कासन पाइपलाइनमा रहेका ८९ कम्पनीका कागजपत्र नियन्त्रणमा लिइएको छ ।

निजी ऊर्जा उत्पादकहरूको संस्था (इपान) का पदाधिकारीका अनुसार होक कम्पनीको आइपीओ निष्कासनमा सर्वसाधारणलाई सेयर जारी हुने रकमको ५ प्रतिशतका दरले कमिसन माग गर्ने गरिएको छ ।

४३ जलविद्युत् कम्पनीको आइपीओ स्वीकृति क्रममा रहेकामा त्यसमध्ये ४२ कम्पनीसँग बोर्ड अध्यक्ष सन्तोषनारायण श्रेष्ठले पठाएका भनिएका ब्याक्तिहरूले रकम माग गरेको विद्युत् कम्पनीहरूले पुष्टि गरेका छन् । धेरैजसो प्रवर्द्धकहरूसँग भेटेर र कतिपयसँग फोन, एसएमएस र इमेलमार्फत पनि रकम माग गरेको जलविद्युत् प्रवर्द्धकहरू बताउँछन् । ‘पाइपलाइनमा रहेका कम्पनीहरूसँग चाँडै आइपीओ स्वीकृति गराउने हो भने ५ प्रतिशतले रकम दिनुस्, चाँडै काम हुन्छ । ढिला गरेर किन धेरै ब्याज तिर्नुहुन्छ भन्दै रकम माग्ने गरिएको छ ।’- ऊर्जा उत्पादकहरूले भने गरेका छन् ।

आइपीओ स्वीकृतिका लागि कमिसन मागिएको विषय मिडिया मार्फत सार्वजनिक भएपछि त्यसबारे संसद्मा पनि कुरा उठेको छ । त्यसपछि अख्तियारले बोर्डमा छापा मारेको अख्तियार स्रोतले बतायो ।

गौतमबुद्ध विमानस्थलको सकस:

अन्तर्राष्ट्रिय उडान मार्गदै

व्यवसायीहरू बारम्बार आन्दोलनमा

तत्काल माग सम्बोधन नभए विमानस्थलबाट आन्तरिक उडान बन्द गराउनेदेखि अर्थमन्त्री, नागरिक उड्डयन मन्त्री, श्रममन्त्रीलाई वहिष्कार र उनीहरूका मन्त्रालय घेराउ गर्न काठमाडौं पुग्ने व्यवसायीहरूको चेतावनी छ ।

तस्विर: मोहम्मद हबिब

टिआर शर्मा

बुटवल

गौतमबुद्ध विमानस्थलबाट अन्तर्राष्ट्रिय उडान पर्याप्त र नियमित हुन नसकेपछि रुपन्देहीका व्यवसायीहरूले डेढ वर्ष यता पटक-पटक आन्दोलनमा समय खर्चिनुपर्ने नियति भोग्दै आएका छन् ।

नेपाल सरकारको ३७.४ प्रतिशत र एसियाली विकास बैंकको ६२.६ प्रतिशत लगानीमा २०७१ माघ १ मा निर्माण सुरु भएको गौतमबुद्ध विमानस्थल २०७९ जेठ २ गते उद्घाटन भएको हो । त्यसको भण्डै एक वर्षसम्म अन्तर्राष्ट्रिय उडान हुन सकेन ।

व्यवसायिक संघसंस्थाहरूले अन्तर्राष्ट्रिय उडान मार्गै प्रधानमन्त्री, पूर्व प्रधानमन्त्री, विभागीय मन्त्री, प्रमुख दलका शिर्ष नेतालाई ज्ञापनपत्र बुझाउनेदेखि सडक आन्दोलन समेत गरे । तर माग सम्बोधन भएन ।

गत कार्तिक २३ देखि त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल मर्मतका लागि आंशिक बन्द हुँदा जजुरा एयरवेज, फ्लाइट दुबई, थाई एयर एसिया र नेपाल एयरलाइन्सले एक महिना जति उडान गरे ।

तर भिजिबलिटिको समस्या देखाउँदै उडानलाई निरन्तरता दिन नपाउँ । नागरिक उड्डयन प्राधिकरणले आइएलएसको विकल्पमा

आरएनपीएआर प्रविधि लागू गरेपछि करिब एक महिना अन्तर्राष्ट्रिय उडान सुरु भए ।

तर काठमाडौंको त्रिभुवन विमानस्थल मर्मत भएर १८ घण्टा सञ्चालनमा आउन थालेपछि चैत १६ देखि भैरहवाबाट अन्तर्राष्ट्रिय उडान बन्द भए । चेम्बर अफ कमर्स रुपन्देही, सिद्धार्थ उद्योग वाणिज्य संघ, ट्राभल व्यवसायी, होटेल व्यवसायी संयुक्त रुपमा आन्दोलित भए । उनीहरूले चरणबद्ध आन्दोलन घोषणा पनि गरे । सिद्धार्थनगर नगरपालिकाले समेत विमानस्थलबाट अन्तर्राष्ट्रिय उडानको सुनिश्चितता गर्न आफ्नै नेतृत्व गर्ने घोषणा गर्‍यो, तर सरकारबाट कुनै सुनुवाइ भएन ।

विमानस्थल चलेपछि व्यवसायमा सुधार होला भन्ने आशामा बसेका व्यवसायीहरू पटक-पटकको आन्दोलनबाट पनि अन्तर्राष्ट्रिय उडान नभएपछि आजित भएका छन् ।

चेम्बर अफ कमर्स (उद्योग व्यापार संगठन) रुपन्देहीको नेतृत्वमा व्यवसायीहरूले बुधबार विमानस्थल प्रवेशद्वारमा एकघण्टा धर्ना र विरोध प्रदर्शन गरेका छन् । धर्ना र विरोध प्रदर्शनमा भैरहवाका दर्जनौं संघसंस्थाको सहभागिता थियो ।

व्यवसायीहरूले विमानस्थलबाट तत्काल अन्तर्राष्ट्रिय उडान

सुरु गर्नुपर्ने, अत्यावश्यक सरकारी कार्यालयहरू सञ्चालनमा ल्याउनुपर्नेलागायतका नाप लेखिएका प्ले कार्ड प्रदर्शन गरेका थिए ।

व्यवसायीहरूले विमानस्थल पूर्णक्षमतामा नचल्दा मर्कामा परेका व्यवसायीलाई सरकारले क्षतिपूर्ति दिनुपर्ने माग गर्दै सरकारविरुद्ध नाराबाजी समेत गरेका छन् ।

‘आफ्नो व्यवसायमा समय र ध्यान दिनुपर्ने व्यवसायीहरू डेढ वर्ष यता विमानस्थलबाट अन्तर्राष्ट्रिय उडान हुनुपर्‍यो भन्ने माग गर्दै पटक-पटक आन्दोलनमा समय खर्चिनुपरेको छ,’ चेम्बर अफ कमर्स रुपन्देहीका अध्यक्ष दर्पण श्रेष्ठले भने-‘आजको धर्ना सांकेतिक फिल्को हो, सरकारले तत्काल अन्तर्राष्ट्रिय उडानको ग्यारेन्टी गरेन भने निर्णायक आन्दोलन हुन्छ ।’

माग सम्बोधन नभए विमानस्थलबाट आन्तरिक उडान बन्द गराउनेदेखि अर्थमन्त्री, नागरिक उड्डयन मन्त्री, श्रम मन्त्रीहरूलाई वहिष्कार र उनीहरूका मन्त्रालय घेराउ गर्न काठमाडौं पुग्ने श्रेष्ठले चेतावनी दिए ।

उनीहरूले विमानस्थल सञ्चालनका लागि आवश्यक म्यानपावर, भीसा र मेडिकल सेन्टर तत्काल खोल्न माग गरेका थिए ।

» बाँकी ३ पेजमा

तिलोत्तमाले

दलित ज्ञान उत्सव गर्दै

तिलोत्तमा । “समुन्नत, सुरक्षित र वातावरणमैत्री सुन्दर सहर, पर्यटकीय र समृद्ध तिलोत्तमा नगर” भन्ने नारालाई आत्मसात् गरेको तिलोत्तमा नगरपालिकाले न्याय, समानता र अधिकारका लागि तिलोत्तमा दलित ज्ञान उत्सव-२०८२ आयोजना गरेको छ। एकप्रेतिहासिक र सशक्त कार्यक्रमको आयोजना गरेको तिलोत्तमाले उत्सवलाई व्यापक बनाउने उद्देश्यले बुधबार तिलोत्तमा नगरपालिकामा पत्रकार सम्मेलन आयोजना गरिएको जानकारी गराएको छ । सम्मेलनमा आयोजकहरूले कार्यक्रमको उद्देश्य, महत्त्व र आगामी गतिविधिहरूको जानकारी दिएका छन् ।

कार्यक्रममा तिलोत्तमा नगरपालिका प्रमुख रामकृष्ण खाँणले सम्मेलनले दलित समुदायको शिक्षा, समान अवसर र समावेशी अधिकारका सवालमा विशेष ध्यान दिने जनाए ।

यसैगरी उप-प्रमुख जागेश्वरी चौधरीले समतामूलक समाज निर्माणको लागि सचेतना अभिवृद्धिमा यो कार्यक्रमले टेवा पुर्‍याउने बताइन् । प्रमुख प्रशासकीय

अधिकृत नारायण अर्यालले यो ज्ञान उत्सवले तिलोत्तमालाई मानवीय शहरको रूपमा विकास गराउन भूमिका खेल्ने बताए ।

‘न्याय, समानता र अधिकारका लागि’ भन्ने मूल नाराका साथ बैशाख २६ र २७ गते दुई दिने उत्सव तिलोत्तमा-१, नयाँमिलस्थित होटल स्वानामा आयोजना हुने जानकारी दिइएको छ ।

उत्सवमा ज्ञान आदान-प्रदान, समुदायको सहभागिता, सामाजिक नेतृत्व विकास, शिक्षा-अधिकारसम्बन्धी बहस, तथा विविध साँस्कृतिक कार्यक्रमहरू समेत गरिने कार्यपालिका सदस्य सुरेन्द्र श्रीले जानकारी दिए । यसले समुदायलाई सशक्त बनाउन र आगामी पुस्तालाई प्रेरित गर्न ठूलो योगदान पुर्‍याउने आयोजकको विश्वास छ ।

आइएसओ सर्टिफाइड नगरपालिकाका रूपमा चिनिएको तिलोत्तमाले यस्तो ज्ञान-कैमेट्रत सामाजिक कार्यक्रम गरी समावेशी र सशक्त समाज निर्माणतर्फ नयाँ दृष्टान्त राखेको छ ।

सम्पादकीय

भारत-पाकिस्तान द्वन्द्वको तनाव नेपालमा

मंगलबार रातिदेखि भारत र पाकिस्तानबिच तनाव चर्किएपछि त्यसको त्रास भारतको छिमेकी देश नेपालमा पनि बढेको छ । भारतले पाकिस्तान नियन्त्रित क्षेत्र कश्मीरमा ९ वटा आतंकवादी क्षेत्रलाई निशाना बनाउँदै गरिएको आक्रमणमा २६ जनाको मृत्यु भएको र दर्जनौ घाइते भएको समाचार सार्वजनिक भएपछि नेपालमा पनि त्रास बढेको हो । गत २२ अप्रिलमा कश्मीरको पहलगाम आक्रमणपछि दुई देशबिच द्वन्द्व भन्नु चर्किएको हो । उक्त आक्रमणमा एक नेपाली नागरिकसहित २६ जनाको मृत्यु भएको थियो । सीमापारिबाट भएको आक्रमणमा १० भारतीय नागरिकको मृत्यु भएको र ३२ जना घाइते भएको भारतले जनाएको छ ।

यसरी दुई देशबिचको तनावको मौका छोपेर नेपाल-भारत सीमा क्षेत्रबाट अवैध घुसपैठ हुनसक्ने र त्यसको निहुँमा नेपाली सीमा क्षेत्रमा आक्रमण हुन सक्ने डर गृह प्रशासनलाई छ । त्यही भएर घुसपैठ रोक्नका लागि एपीएफ हाई अलर्टमा बसेको छ । भारतीय सशस्त्र सीमा बल (एसएसबी)सँगको सहकार्य र समन्वयमा सीमानामा संयुक्त रूमा गस्ती पट्रोल र खबर आदान-प्रदानलाई तीव्रता दिइएको छ । तर यसले पाकिस्तानी पक्ष नेपालसँग चिढिन सक्ने र अप्रिय घटना हुन पनि सक्ने त्रास सीमा क्षेत्रका नेपालीलाई हुनु स्वभाविक हो । अनधिकृत घुसपैठ नियन्त्रण र निगरानीका लागि सीमा क्षेत्रमा पर्ने सबै बाहिनीपतिहलाई प्रधान कार्यालयबाट विशेष निर्देशन दिइएको छ । सीमा क्षेत्रलाई व्यवस्थित गर्न र हुनसक्ने अवैध घुसपैठलाई रोक्न नेपाल प्रहरी, राष्ट्रिय अनुसन्धान विभाग तथा स्थानीय जनप्रतिनिधि तथा सर्वसाधारणसँग समेत समन्वय गरी सूचना आदान-प्रदान गरी सीमामा आवतजावत गर्ने गरी वारपार गर्नेलाई निगरानी गर्नु जरुरी छ । नेपालले पाकिस्तान र भारत दुबै नचिढिने गरी पञ्चशीलमा आधारित परराष्ट्र नीतिअनुसार निर्णय र काम गर्नुपर्छ । दुबै देशसँग समदूरीमा रहेर अघि बढ्नुपर्छ । भारत पाकिस्तानबिच बढेको तनावले नेपालमा पार्नसक्ने असरको विश्लेषण गर्दै सुरक्षा रणनीति बनाएर कार्यान्वयन गर्न ढिला गर्नु हुँदैन । सोहीअनुसार तिनै तहका सुरक्षा निकायलाई सीमामा निगरानी बढाउन आवश्यक छ ।

खासगरी अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल, नेपाल-भारत सीमा क्षेत्र, भारत र पाकिस्तानमा रहेका नेपालीको सुरक्षालगायतका सरकारको गम्भीर ध्यान जान आवश्यक छ ।

भूराजनीतिक संवेदनशीलता र खुला सिमानाका कारण भारत र पाकिस्तानबिच युद्धको असर नेपालमा पर्ने भएकाले युद्धलाई रोक्ने गरी नेपालले कूटनीतिक भूमिका खेल्नुपर्छ । यदि युद्ध लम्बियो भने यसले नेपाललाई पार्ने अल्पकालीन र दीर्घकालीन प्रभावहरूका बारेमा नेपाल सरकारले समयमै सचेत भएर अधि बढ्न जरुरी छ । छिमेकी देशमा द्वन्द्व चर्किएको बेला राष्ट्रिय राजनीतिक दलहरूबिच एकता जरुरी छ ।

काठमाडौँ । नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से) परिसूचकमा बुधबार उच्च अङ्कको वृद्धि देखिएको छ । नेप्से परिसूचक ६२ दशमलव २५ अङ्कले बढेर दुई हजार छ सय ७३ दशमलव ६९ को विन्दुमा कायम भएको हो । यो दुई दशमलव ३८ प्रतिशतको वृद्धि हो ।

नस्पेमा कारोबार रकम पनि बढेर साढे १० अर्ब नाघेको छ । तीन सय आठ कम्पनीको दुई करोड ७२ लाख ४५ हजार चार सय ५९ किता शेयर ९९ हजार चीन सय पाँच पटक खरिदबिक्री हुँदा रु १० अर्ब ५१ करोड ८४ लाख छ हजार तीन सय ५२ बराबरको कारोबार भएको हो ।

छ। सबैभन्दा बढी वित्त समूह पाँच दशमलव
४७ र जलाविद्युत् समूह तीन दशमलव १३
प्रतिशतले बढेको छ। कैँडिङ दुई दशमलव ९९,
विकास बैंक दुई दशमलव ४०, होटल तथा
पर्यटन एक दशमलव ५९, लगानी शून्य दशमलव
८१ र जीवन बिमा समूह दुई दशमलव ४४

प्रतिशतले बढेको छ ।

उत्पादन तथा प्रशाधन एक दशमलव १८,
लघुवित्त दुई दशमलव २४, म्युचुअल फण्ड शून्य
दशमलव ५७, निर्जीवन बिमा दुई दशमलव ६७,
व्यापार शून्य दशमलव ५३ र अन्य समूह दुई
दशमलव ५३ प्रतिशतले बढेको छ ।

नेपाल माइक्रोइन्स्योरन्स कम्पनी लिमिटेड
र फ्रेड माइक्रोलाइफ इन्स्योरेन्स लिमिटेडको
शेयर मूल्यमा सकारात्मक सर्किट लागेको छ ।
सबैभन्दा बढी न्यादी हाइड्रोपावर लिमिटेडको
शेयर मूल्य चार दशमलव ५० प्रतिशतले घटेको
छ ।

बढी सानिमा माई हाइड्रोपावर लिमिटेडको रु ५९ करोड २० लाख ९६ हजार आठ सय २६ बाराबराको शेयर किनबेच भएको छ । कारोबार संह्याका आधारमा सिङ्गाटी हाइड्रोइर्जनर्ज लिमिटेडको १४ लाख २६ हजार तीन सय ७९ किता शेयर खरिदबिक्री भएको छ ।

तुल्सीराम पाण्डे

नजाने मानिसहरू
चढेमा भुक्किएर
खोकमुनि र लेडकामुनि
पर्दछन् । सौखिन
मानिसहरूले गोरुलाई
राम्रो सुसार गरेर पाल्छन् ।
रोपाइँ गर्ने बेलामा १ माना
र रोपाइँ सकिएपछि १
माना तेल खुवाउँछन् ।
कसैले तोरी कुटेर फुलोको
डल्ला बनाएर खुवाउँछन् ।
कसैले अण्डा र बार्लो
खुवाउँछन् । रक्सी
पार्नेहरूले पास खुवाउँछन् ।

गोरू जोत्ने कला

छोरो कसको बेस ? दाँत कसको बेस ? भन्दै एक दिन अकबर राजाले आफ्नो सभामा भारदारहरूलाई प्रश्न राखेछन् । सबै

भादारदहरूले जान्छन् तर्कसहित विधिमा
 बनाउ दिइन्छ । धेरै जसोले राजालाई खुसी
 बनाउन जोगो राजाको बेस र दाँत हातीको
 बेस भोज्छ । अनिपमा वीरबलको
 तर्कसहित जोगो राजाको बेस र
 दाँत हातीको बेस भनेछ । त्यसमा खेव
 भारदारको र राजाको पनि चित बुभेछ र
 सभा सलिकछ । वीरबलको तर्कअनुसार नै
 गोरु र हाँकेछ । जोगो राजा चलेको
 छ । गोरालाई त्यथाए जीवन पनि एउटा
 कला हो । जोले माफिको भाषा सोचेको
 को भाषा जोले माफिको बसुनुपर्दछ ।
 आफ्नो ठाउँको अरस्त्राअनुसार तराईमा
 रँगाले, कतै घोडाले, कतै गधाले, कतै
 उड्ने, कतै हातीले पनि जोले गर्दछन् ।
 हाम्रो क्षेत्रमा गोराले नै धेरै जग्गा कायम
 गरेका छन् ।

जालि मांससल दाहिने र देब्रे गोरु
चिनेर नार्नु पर्दछ । उल्टो नारेमा गोरु
अलमल पर्दछन् र सरासर मेलो लिन
सक्दैनन् । कुनै गोरुलाई कहिले दाहिने
र कहिले देब्रे बनाएमा लफड्यो बन्दछ ।
काहिल्यै राम्ररी मेलो लिन सक्दैन लफड्यो
गोरु छिटो बुढो हुन्छ । जोलको लागिमा
हलो, जुवा, नारा, जोतारा, सोइला,
फाली, कर्वा, हरिस, अनौ, पाटी, मोहला र

मुचलिलहरू मित्रको हुनु पर्छ। सम्मान
जोत छोटे जुवा र भिरालोमा जोत लाग्ने
जोत जुवा चाहिन्छ। जुवा र सोझा बनाउने
चाम्रो र शीतल काठ चाहिन्छ। फुदने
काठको बनाएमा गोरुलाई पोल्ने र दुखे
हुन्छ। सात, कोशराल, मौवा र लौठु
जुवा बनाउन राम्रा काठ मानिन्छ। तराईमा
सतिसालको जुवा बनाउँछन्। कहिलेकाहीँ
खींचो ठानेको लागि बाँसको पनि हरिफ र
तुफान उठाउँछन्। आफ्नो ठाउँमा पाइने नै
उपयुक्त लामे आठको पनि सामान
बनाउँछन्। बाच्छो र वर्ष पुगेपछि दाउने
तयार हुन्छ। पाको गोरुसँग एकै दिन नर्स
फुसदने गर्दछन्। बाच्छाको काँधमा जुवा
राख्दा पनि अलस दिन पर्दछन्। तीन वर्ष
या साढे तीन वर्ष नपुग्दासम्म बाच्छाले
दिन भरि जोतन सक्दैन। केही मासलेसम्म
सानेमा डाँउने गोरु टाक्सिन्छ भनेर तीन
वर्ष पुगेपछि मात्र दाउँछन्। हुक्को
गोरु दाउने मुस्किल नहरे। फुसदने
समयमा पाको गोरुसँग नहरे एक जनाले
आण्डाघाट काट्न समेतो गर्नु र दाख्नेको
डोयाउने गर्दछन्। पाको बाच्छाले काँधमा
जुवा राख्ने हिँडेन। लातले हान्ने, दाँउने
र भाँगेन। त्यस्ता बहरलाई घाँसे
र पाँको खान दिएर बहालै नै मुसार
नाने गर्दछन्। सरसर मेलामा हिँड्ने

विश्वास भएपछि मात्र बहर गोरुको हल बनाउँछन् । सिरिङ्ग्याहा गोरु कसैले पनि मन पराउँदैनन् ।

बहहहहमा यौन भावना हुने हुनाले
 जोतेको समयमा माथि देखेमा भेला छोडेर
 भागे र फेरि डाउनु पर्ने सम्भावना हुन्छ।
 कसैले अलिअलि जोल सुरु गरेपछि र
 कसैले सरसरा भेलो लिने भएपछि
 ओझ्ठा गरेर यौन भावना नष्ट गर्दछन्।
 त्यसपछि मात्र गोरो पाको हुन्छ। राम्ररी
 दाइएका गोरेले मेलामा लगेपछि ठिक
 ठाउँमा उभिएर कौध थापदछन्। मान भन्ने
 बोलाउँदा काउने र पनिकै जाने गर्दछन्।
 तालिम अनुसार उँधो उँधो छेउले कुत्ले
 हजुराँज, घुम, पछिआ भनेको मान्दछन्।
 हल्लेले पनि खेतबारीको आकारअनुसार
 गोरे फर्काउने र हलो उठाउनु जान्छन्।
 पर्दछ। सिपालु हल्लेले गोरेलाई माया गरेर
 जोत्छन्। हेडकुना राम्रै दिन्छन्। धेरै हल
 गोरे लहेको जालो हेर्नेलाई र जोलेलाई पनि
 मझाइलो हुन्छ। केही हलले गोरेलाई धेरै
 पिट्दछन्। छाला काट्नेहरूले गोरे मरेपछि
 छाला काट्दा पिटाइ खाएको र नखाएको
 चिन्दछन्। कुनै ठाउँमा दवा नभएको
 मानिन्थे छाला चाँहिमा बुढा गाईसँग
 भिरबाट घबैटिदिने र लड्यो भनेर छाला
 काट्ने गर्दथे। गोरेको रिडबाट मेलोमा
 पानी चहुनुलाई कुनै ठाउँमा लीचन्द र
 पानी ठाउँमा अलिचन्द मान्दछन्।

पुरानो समयमा गोर्खाली सम्वन्तताको प्रतीक मानिन्थे । छोरी दिनुपर्दा गोर्ख छुनै कहि नैभन्ने थप्रे सोध्थे । केही मानिसहरूले एक एक ओटा गोर्ख पालेर जोर्खा बनाउँथे । जोलको लागि अलोर खरो गोर्ख राम्रो मानिन्छ । चिमाहा सिर्छियाथुवा र गले गोर्ख कसैले खाउँदैन । केही मानिसले गोर्ख किनेर अरूलाई पाल्न दिने र आफूले नै शुल्क जोले गर्दछन् । अन्नघर जोतेको कमाइ पालेको हुन्छ । आफ्ना गोर्ख हली दिइयो गोर्खो ज्वाला मालिकले लिन्छन् । जोतेको ज्वाला हलीले नै लिन्छन् । एउटै हलीले जोतेराम्रो गोर्ख पार्न कहाँते हुन्छन् । नजान्ने मानिसहरू चढेमा भुङ्गिएर खोकमुर्गि र लेउकामुर्गि पर्दछन् । सौखिन मानिसहरूले गोर्खालाई राम्रो बसामा गरेर पाल्छन् । रोपाईं भन्ने सुलाग्रे ? माना र रोपाईं सकिएपछि ? माना तेल खुवाउँछन् । कसैले तोपी कुटेर फुलोको डल्ला बनाएर खुवाउँछन् । कसैले अण्डा वा बारुलो खुवाउँछन् । रक्सी पार्नेहरूले पास खुवाउँछन् । एक जना मानिसको गाईले जुम्याहा बाच्छा पाएको थ्याहा पाएपछि अर्को गाउँबाट एउटा साहु आएको र बाच्छाले दूध खाउँछ भएपछि मलाई दिनु भएछन् । बाच्छा हुर्केपछि मालिकले भनेजति दाम दिएर

ल्याएछन् त्यसपछि जुम्ल्याहा गोर्खा
 हल बनाएर जोतेछन् । त्यस घरको नाम
 नै जुम्ल्याहा गोर्खा भएको वरि रहेछ
 गोर्खा, धादिङ र नुवाकोटमा कतै पछि
 १५ र कतै माघ १ मा गोर्खा जुधाउने मेल
 हुन्छ । त्यस मेलमा गाउँलाई चिनाएको र
 पुष्टिद्वारा कोको छ । गोर्खा लडेको देख्ने
 बच्चाहरूले त्यसैको सिको गरेर खेल्छन्
 जोरै गोर्खा भित्रबाट लडेर खुट्टा भाँचिपमा
 धेरै जनाले ठाँडा लगाएर भए पनि घम
 ल्याउँछन् । फेरु जैवले काप्रो भन्ने
 औषध गरेपछि कोरी घाँटो हुन्छन् ।

गोरु र जोताका सम्बन्धमा कहि
उखानहरू पनि पाइन्छन् । मान्छे बुढो
भए निहुँ खोज्छ, गोरु बुढो भए निहुँ
खोज्छ । बार हल गोरूका कति ओटा
खुइरा हुन्छन् । मेरोका गोरु/बैसी गाउँदेखि
गर्छ । यो मान्छे हल्लाउँछ वा हिँड्दै
गर्छ । गोरु दाउने सन्नेले गोरु दाउने
सक्दैन । गुन गर्न हलाले कपाल छेडा
पाउँछ । लोमे स्वासीको हल मिलाउनु
र गोरूको हल मिलाउन सकिन्छ । गोरु
दाउने आफूले छोरो दाउने अरूले । ति
गोरूका सिक छैन उसको कत नजु
हलो काटी मुग्रो । त्यो मान्छेले त बेसर
जोताउँछ । "मेरो गोरूको बाइँ टक्का
पहाड खाने आइमाईको बल, मधेशा खाने
गोरूको बल । "हरियो डाँडागात्र खाने
जोत्ने साथी" भनेर धर्मराज थापाले गीत
गाएँ । यो गीतलाई धेरै नेपालीहरूले म
पराए । अर्का गायकले टुट्यौती रूपम
"एउटा गोरु भालेमाले, एउटा गोरु काले
रामा रामा तनीलाई ल्याउन भन्थे बाले"
भनेर गाए ।

कहा विखास र कहा अन्धभावको कारण
पनि पाइन्छ । नाइरो राख्ने ठाउँलाई रथ
भन्दछन् । नाइरोलाई नाइरो र हल्ट्यूटो
पनि भन्दछन् । रथबाट जुवा भाँचिएममा
भोग दिनुपर्दछ । कसैले फटेझ्याक
भोगे दिन्छन् । लोभी हल्टीले कुखुराको
भालेको भोग दिन्छन् । भोग नभिएमा
यको मुलीमान्छे मर्छ भन्दछन् । नट
मान्छे नयेमा हली मर्छ भन्ने जनमानसमा
विवासा छ । सुरु सुरुमा जोते बाहुनलाई
बाटबाट खसास्ले । जोतले हलोलामा
लाउनु पर्ने हुनाले पाप लाख भन्थे
आइमामाईले जोतेमा भासिन्छ भन्दथे । सेत
नदी भासिएको पाम आइमामाईले जोते
मा भन्दछन् । लामो समयसम्म खडेँ
पेरेमा धेरै महिलाहरू जातमा बारी व
खेतमा जम्मा हुने र सबै जना नाइँ भए
गोरु हली बनेर जोतेमा पानी पर्छ भन्ने
विवासा छ । माईलाको नाइगो शरीर
देखाएर खुसी बनाउन इन्द्रलाई बोलाउन
र पूजा गर्ने गर्दछन् । यो चलन तराईको
ठोडा ठाउँहरूमा अझै पनि पाइन्छ ।

धैरै गुलियो खाँदा दाँतमा
कीरा लाग्नुको रहस्य

हाम्रो शरीरको एउटा महत्वपूर्ण अंग दाँत पनि हो । दाँतले हामी खानेकुराहरु चपाउने काम गर्छौं । दाँत नै भएन भने हामीले खानेकुराहरु राम्ररी खान सक्दैनौं । राम्ररी खानेकुरा खान नपाएपछि मानिसको हालत कस्तो होला सजिलै अनुमान गर्न सक्छौं ।

दाँतले खानेकुरा चपाउने काम मात्रै गर्दैन, यसले मानिसलाई सुन्दर बनाउने काम पनि गर्छ । मुखमा टम्म राखेर लहर मिलेको दाँत छ भने मानिस त्यसै सुन्दर देखिन्छ । दाँत छैन भने मानिस उमेर नै नपुगिकन पनि बुढो मानिस जस्तो देखिन्छ ।

दाँतलाई स्वस्थ राख्नका लागि नियमित रुपमा यसका हेरविचार गर्नुपर्छ । राम्ररी हेरविचार गरेन भने, दाँतमा कीरा लाग्छ, दाँत बिग्रन सक्छ । अझ गुलियो खाने बानी छ भने त भन्न चाँडै दाँत बिग्रन्छ ।

गुलियाँ धरे खाता दंत कबरो विग्रन् ?
स्वस्थ दाँत धरे बलियो हुन्छ । दाँत बलियो हुनुको कारण यसको बाहिरी भागलाई ढाक्ने कडा बस्तु इनामेल हो । इनामेल सेतो रंगको हुन्छ । यौ नै हाम्रो शरीरको सबैभन्दा कडा बस्तु हो । इनामेलले ढाक्नेको भन्दा भ्रमप्रसूतिको दाँतको भागलाई डेटाइड भनिन्छ । यो भाग चाहिँ इनामेल जस्तो कडा हुँदैन । यो भाग नरम हुने भएकोले मौका पाएमा कीटाणुहरू सजिलै यसमा पस्न सक्दछन् । दाँतको यस कमजोर भागलाई इनामेलले छोपेर राख्ने हुनाले सजिलै यस भागमा कीटाणु भने पस्न सक्दैन । डेटाइडभन्दा तलको दाँतको भागलाई पस्न क्याभिटी भनिन्छ । गिजाभन्दा बाहिर निस्केको दाँतको भागलाई फ्राउन भनिन्छ ।

हाम्रो मुखावर लालिका सन्ध्यामा काटेणुहरू हुन्छन् । मुखमा हुने यस्ता कीटाणुहरूलाई ब्याक्टेरिया भनिन्छ । यी ब्याक्टेरियाहरूमध्ये धेरैजसो मानिसका लागि फाइदाजनक हुन्छन् । किनभने, यिनीहरूले खानेकुरालाई टुक्र्याएर, गलाएर मानिसले सजिलै पचाउन सक्ने बनाइदिन्छ । तर साथसाथै, कतिपय ब्याक्टेरियाहरू चाहिँ हानि गर्ने खालका पनि हुन्छन् । मुखमा हुने ब्याक्टेरियाहरूमध्ये एसिड उत्पादन गर्ने ब्याक्टेरियाहरू चाहिँ दाँतका लागि शत्रु नै हुन्छन् ।

इनामिल हाम्रो शरीरकै सबैभन्दा कडा बस्तु हो । तर यस्तो कडा बस्तुलाई पनि अमिलो वा एसिडले खियाइदिने गर्छ । हामीले अमिलो खाँदा दाँत कडिनुको मुख्य कारण

पनि अमिलोले इनामेललाई खियाइदिनेकैले हो । वास्तवमा, डेटाइन दाँतको अर्ध स्पेक्ट्रमशरीर भाग हो । हामीले दाँत कुटिएको महसूस गर्नुको कारण पनि हामीले खाएको पचिएको खानेकुराले डेटाइनलाई छुन पुग्दा नै हो । रमाइलो कुरा के छ भने, दाँतमा इनामेल बन्ने काम चाहिँ निम्नतः चलाइहेको हुन्छ । त्यसैले अमिलोले खियाइदिनेकाले इनामेलको टाँडामा केहि समयपछि नयाँ इनामेल आउँछ । अनि हाम्रो कुटिएको दाँत पनि ठीक भएर जान्छ ।

सबले भनर नख्नु, धेरै गुलियो कुरा छुन हान्ने। चिनी, चकलेट धेरै खायो भने दाँतमा कुरा लाग्छ भनेर सबले भनिरहेको। यो कुरा सही पनि हो। किनभने, हामीले गुलियो वस्तु खाँदा त्यसका केही अंशहरू हाम्रो दाँतमा अडिक्एर बसेको हुन्छ। धेरैजसोको गुलियो खापपीछ दाँत गर गह्राले बानी हुँदैन। गुलियो नखाने मानिसको दाँत पनि नियमित रूपमा हेर्ने भनेर दाँतमा कुरा लागे बन्ने गर्छ किनभने खानेकुराहरूमा पाइने कार्बोहाइड्रेट पनि गुलियोकै एक रूप हो। यसरी सोझै गुलियो खाँदा वा नखाँदा दाँतमा दाँत सफा गरेर भने कुरा लाग्नुको कारण चाहिँ त्यसैले त्यसो गुलियो वस्तुहरू वा कार्बोहाइड्रेट धेरै बेरसम्म दाँतमा अड्केर बसिबस्नु नै हो।

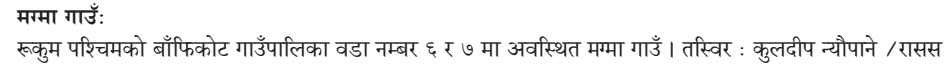
त्यसरी दातमा अड्कएका गुलिया वा कार्बाहाइड्रडलाई

मुखमा हुने एक किसिमको व्याक्टेरियाले अमिलो (एसिड)मा बदलाईदन्छ । यसरी दाँतमा अमिलो बन्यो र केहीबेरसम्म त्यसिकै रह्यो भने त्यसले इनामेललाई खियाइदिन्छ । धेरै गुलियो खानेहरूको दाँतमा कीरा लाग्नु वा दाँत बिग्रनुको खास कारण नै यही हो । किन्तुने धेरै गुलियो खानेहरूले सधैं दाँत साफ गरिरहँदैन । सधैं दाँत साफ नगरेपछि उनीहरूको दाँतमा ब्याक्टेरियाले अमिलो बनाइदिन्छ ।

यसरी दौताको इनामले अमलकोले गिखाइदिएपछि दौताको नरम भाग डेट्याइनामा सजिलै अरु हाँनिकाकै व्याकटेरियाहार प्रेम पाउँछ । त्यसरी दौतालाई पसेका व्याकटेरियाहारहरू हाम्रो दाँत अति नै दुख्ने गर्छ भने दौतामा कालो कालो प्वाल नै पर्न पनि सक्छ । दौतामा परेका त्यस्ता प्वालहरूलाई हामी कोरा लागेको भन्ने ठहर्छ । दौतामा लागेको कोरालाई बेरोम उपचार गरिएन भने व्याकटेरियाको आक्रमणले दाँतको अर्भक गिरिगणहरूमा, ज्यारुहक्मा र दौतसम्म आएका नसाहक्म घाउ बनाइदिन सक्छ ।

दातको इनामले नया निमाण भइरहको हुन्छ तर पू
दाँत आफै पुनर्निर्माण हुन सक्दैन । त्यसैले दाँतमा कीर
लागिहाल्यो भने दाँतको डाक्टरलाई देखाइहाल्नुपर्छ ।

दायित्वबाधबाट

“बगैचापारी मीरीको हेरचाह गरेर समयको गएको पत्तो हुँदैहोयो, अहिले मीरी सबै मासिएपछि घरमा दिन कटाउन गएको भाएको छ”, उनले भने-“हेजोका दिन खाना खाउन समयबाहेक बगैचामा नै बसेर दिन बिताउँथे, घरमा कोही आफन्त, साथीभाइ, इष्टमित्र आए पनि बगैचापारि हुलाउँथे, अहिले बगैचापारि स्पष्ट पन मन छैन, मीरीघार रिता देख्दा मन विचन बगर आउँछ।”

छिमेकीले बालीनालीमा विषादी छेका कारण फार्ममा भएका मीरी मेरेर करिब ४ सता लाख बाबजको नोक्सानी व्यहोर्नुपरेको उनी बताउँछन्। विषादीले ८५ गोलाभारमा तयार भएका मीरी सबै क्षति हुन पुगेको उनले सुनाए। विसं २०५५ देखि ‘न्यौपाने मीरी उद्योग’ स्थापना गरेर मीरी उद्योग सञ्चालन गर्दै आएका न्यौपानेले पहिलोपटक ठूलो क्षति व्यहोर्नुपरेको जनाए।

यस वर्ष उनी ६० चार गोलासहित मीरी बिक्री गर्ने तयारीमा

ऐए। विभिन्न ठाउँबाट मीरी तयार हुनुआगावै माग आइसकेको थियो । तर पठाउने तयारी गरिरहेको अवस्थामा एकासी मीरी सकेको सन्धे हुनुपर्नेको छ । "छिमेकीले खेवामारी विमाया छुन्दै मीरीमा ठूलो क्षति पुगेको छ, व्यवसायका क्रममा पहिलोपटक यस्तो क्षति भोग्नुपरेको छ, घरामा राखिएका मीरी मरेपछि बैँचौँचामा फर्कन भने छैन, रिता धार देखेर भने खिन्न बनेको छ ।" उनले भने ।

बैँचौँचामा पसेर मीरीको हेरचाह, स्याहार गरेर उन्ले आफ्नो समय बिताउँछे । मीरी नै जीवन जिव्जिने साहारा थियो । बुढेसकालको साहारा र नयाँ पुस्तालाई मीरीपलामा व्यवसायबारे जानकारी दिन आफ्नै घरमा व्यवसाय चलाएका थिए । उनि उम्पले करिब आठ लाख भए पनि फूर्तिलो भनेर मीरीसँग राम्रै कारणे कहिए मीरीसँग उनको एक किसिमको गहिरो मायाप्रेम नै भैसेको छ । गरी फागुनको पहिलो हप्ताबाट विषादीका कारण मीरी मर्न थालेको उन्ले बताए ।

बताए । नेपाल-भारत सीमानामा परम्परादेखि चलिआएको परम्परागत आवतजावतलाई असहज तथा हैरानी नहोस् भन्नेतर्फ पनि आफूहरू सचेत रहेको सशस्त्रका डीएसपी थापा बताउँछन् । साथै, शहरी क्षेत्रका सभावित सुरक्षा दिवपुर्न महत्त्वपूर्ण ठाउँहरूमा निगरानी बढाईएको छ ।

जम्मु-कश्मीरको	पहलगाममा
पर्यटकमाथि भएको आतंकी आक्रमणको डुई हतारपछि भारतीय पाकिस्तान र पाकिस्तान प्रशासित कश्मीरका नैवृत्त स्थानमा मंगलबार राति हवाई हमला गरेको छ ।	

ऋणीको नाम र ठेगाना	ना.प्र.नं./जिल्ला/मिति	तिनपुस्ते विवरण	कर्जा सापटीमा व्याक्तगत जमानी कर्ता	कर्मचारीको अभिभावक/जमानीकर्ता
उपेन्द्र प्रसाद यादव पिप्राडी-०८, बारा	३३१०६०/२३६३, बारा, २०७९-०३-२२	बाबु: मिश्री लाल प्रसाद यादव बाजे: राम तपस्या राय यादव	मिश्रीलाल प्रसाद यादवको बुहारी उपेन्द्र प्रसाद यादवको श्रीमतिबारा जिल्ला देवताल गा.वि.स. वडा नं. ५, बस्ने गणु कुमारी यादव ना.प्र.नं. ३३-०१-७७-०६०७०, बारा, २०७४-०६-२९ कमल धोज गुरुङको नाति डम्बर बहादुर गुरुङको छोरा चितवन जिल्ला भरतपुर मा.न.पा. वडा नं. २९, जुगेडी बस्ने डिल बहादुर गुरुङ	मिश्रीलाल प्रसाद यादवको छोरा बारा जिल्ला पिप्राडी गा.वि.स. वडा नं. ८, बस्ने उपेन्द्र प्रसाद यादवको दाई नाता पर्ने गजेन्द्र प्रसाद यादव ना.प्र.नं. ३३१०६०/१३३११, बारा, २०६६-०२-२७
अन्जली बर्मा तुल्सीपुर उ.म.न.पा.-३, दाङ	५२-०२-७४-०१६३४, दाङ, २०७४-०३-२३	बाबु: छिविलाल नेपाली बाजे: आङराम नेपाली	काले दमाईको नाति तुजिराम दमाईको छोरा दाङ जिल्ला धनौरी गा.वि.स.-६, बस्ने टेकेन्द्र परियार ना.प्र.नं. ५२२०३८/२५३८, दाङ, २०७०-०८-१३	अन्जली बर्माको आमानाता पर्ने सुन्तली नेपाली दाङ जिल्ला तुल्सीपुर उ.म.न.पा.-३
सुदिप चौधरी मोतिपुर गा.वि.स.-५, बर्दिया	६५३१३१/१२१८, बर्दिया, २०६३-११-२६	बाबु: तालुकदार थारु बाजे: बेमौँ थारु	विष्णु प्रसाद पौडेलको छोरी सुदिप चौधरीको श्रीमति बर्दिया जिल्ला मोतिपुर गा.वि.स.-६, बस्ने सच्च्या पौडेल ना.प्र.नं. ६५-०१-७०-००६०८, बर्दिया, २०७०-०२-०५	सुदिप चौधरीको आमा नाता पर्ने सरलाकुमारी मोतिपुर गा.वि.स.-५, बर्दिया
कमला विश्वकर्मा रेसुङ्गा न.पा.-८, गुल्मी	४११००१/१०१५१०, गुल्मी, २०६८-०७-१३	बाबु: लालबहादुर वि.क. बाजे: ज्ञाने कामी	तारा बहादुर टोमटोको बुहारी सन्तोष सुनारको श्रीमति गुल्मी जिल्ला रेसुङ्गा न.पा.-८, बस्ने कविता सुनार ना.प्र.नं. ४१-०१-७८-१०७५९, गुल्मी, २०७८-१२-२३ टेक बहादुर वि.क.को नातिनी यम बहादुर विश्वकर्माको छोरी गुल्मी जिल्ला रेसुङ्गा-८, बस्ने सुस्मिता विश्वकर्मा ना.प्र.नं. ४१-०१-७६-००१४१, गुल्मी, २०६६-०१-०६	कमला विश्वकर्माको सासु नाता पर्ने रेमकली सुनार रेसुङ्गा न.पा.-८, गुल्मी
मुकेश राना महाकाली न.पा.-७, कञ्चनपुर	७५-०१-६९-०५४५६, कञ्चनपुर, २०६९-११-०६	बाबु: मोहन सिंह राना मगर बाजे: शेर बहादुर राना मगर	बल बहादुर राना मगरको नाति शेर बहादुर राना मगरको छोरा कञ्चनपुर जिल्ला महाकाली न.पा.-७, बस्ने मोहन सिंह राना मगर ना.प्र.नं. ३३/१७८, कञ्चनपुर	मुकेश रानाको बाबु नाता पर्ने मोहन सिंह राना मगर दोधारा गा.वि.स.-१, कञ्चनपुर
आकाश कुमार सुनार वीरन्द्रनगर न.पा.-२, सुर्खेत	६४-०१-७०-०६८५, सुर्खेत, २०७०-०८-१९	बाबु: मन्विर सुनार बाजे: महेश्वर सुनार	दलबहादुर चुनारको नाति ललित बहादुर चुनारको छोरा सुर्खेत जिल्ला चिडागाड गा.पा.-६, बस्ने प्रमेश चुनार ना.प्र.नं. ६४-०१-७४-०५९२८, सुर्खेत, २०७४-१०-०५	आकाशकुमार सुनारको बुवा नाता पर्ने मन्विर सुनार वीरन्द्रनगर न.पा.-२, सुर्खेत
यशोदा ताम्राकार कृष्णपुर न.पा.-३, कञ्चनपुर	७५१००३-२०००-८, कञ्चनपुर, २०६९-१-६	बाबु: रसुविर टमटा बाजे: चन्द्र बहादुर टमटा	मन्दिरे टमटाको छोरा सिद्धराम टमटाको छोरा रैकवारविचवा गा.वि.स.-३, कञ्चनपुर, बस्ने र्हेक बहादुर ताम्राकार ना.प्र.नं. ७५१०१४/२०३, कञ्चनपुर, २०६६-२-२४	यशोदा ताम्राकारको समसु नाता पर्ने सिद्धराम ताम्राकार रैकवारविचवा गा.वि.स.-४, कञ्चनपुर
सुमन गुरुङ ढापुक सि.भ. गा.वि.स.-४, स्याङ्जा	४२१०३२/१९९, स्याङ्जा, २०६८-२-९	बाबु: हिराबल गुरुङ बाजे: गजविर गुरुङ	खिलबहादुर थापाको नाति तिलकबहादुर थापाको छोरा चितवन जिल्ला फुलबारी गा.वि.स.-६, बस्ने भिम बहादुर थापा ना.प्र.नं. ७०३/०३५, चितवन, २०४९-१२-२४	सुमन गुरुङको दिदि नाता पर्ने पानु गुरुङ बुटवल उ.म.न.पा.-९, स्याङ्गेही

સો.9847324755,9804406297

सीमा क्षेत्रमा उच्च सतर्कता:

रूपन्देहीको बेलाहियास्थित नेपाल-भारतको सीमा क्षेत्रमा बुधबार डग स्निफिड (कुकुरको सहायता)सहितको सुरक्षा चेकजाँच गर्दै सशस्त्र प्रहरी बल। भारत र पाकिस्तानबिच पछिल्लो समय तनाव बढ्दै गएपछि सीमामा सतर्कता बढाइएको छ। तस्विर : राधेश्याम विश्वकर्मा/रासस

प्याब्सन नवलपुरमा तालाबन्दी

रामकुमार श्रेष्ठ

नवलपुर

नवलपुरका संस्थागत विद्यालयहरूले मनपरी रुपमा बढाएको शुल्क फिर्ता लिन माग गर्दै आन्दोलनरत नेपाल विद्यार्थी संघ नवलपुरले बुधबार प्याब्सन नवलपुरको जिल्ला कार्यालयमा तालाबन्दी गरिदिएका छन्।

यहाँका निजी विद्यालयहरूले गत वर्षको तुलनामा १० देखि ३० प्रतिशतसम्म शुल्क वृद्धि गरेको अभिभावकहरूले गुनासो गरेका छन्।

नवलपुरका निजी विद्यालयहरूले मनपरी शुल्क वृद्धि गरेको भन्दै नेपाल विद्यार्थी संघ नवलपुरले निजी विद्यालयको शुल्क घटाउन माग गरेका हुन्।

नेविसंघ नवलपुरका अध्यक्ष हरि सुवेदीको नेतृत्वमा गएको टोलीले प्याब्सन नवलपुरका कार्यालयमा तालाबन्दी गरिदिएका छन्।

नेविसंघले निजी तथा संस्थागत विद्यालयले दिनु पर्ने १० प्रतिशत छात्रवृद्धिको पनि दुरुपयोग गरेको समेत आरोप लगाएको छ।

त्यसैगरी नेविसंघले विद्यार्थीबाट अनावश्यक शुल्क नलिन, ड्रेस र पुस्तक विद्यार्थीहरूलाई जबरजस्ती बिक्री नगर्न र शुल्क निर्धारणलाई पारदर्शी

र नियमसंगत गराउन पनि माग गरेको छ।

यहाँ रहेका संस्थागत तथा निजी विद्यालयहरूले अभिभावकसँग शुल्क वृद्धिको निर्णय अनुमोदन गरी शुल्क वृद्धि गर्नु पर्नेमा त्यसो नगरेको पाइएको छ।

कानुनतः कुनै पनि निजी तथा संस्थागत विद्यालयले शुल्क वृद्धिको निर्णय अभिभावक भेलाबाट अनुमोदन गरी सम्बन्धित पालिकालाई जानकारी गराएर मात्र लागू गर्नुपर्ने हुन्छ।

प्याब्सन नवलपुरका अध्यक्ष हरिहर अधिकारीले विद्यार्थीहरूको माग प्रति आफ्नो ध्यानकर्षण भएको बताए। प्याब्सन अध्यक्ष अधिकारीले नगरपालिकामार्फत् यस्ता विषयहरू अनुगमन गर्नु पर्नेमा जोड दिए।

नेपाल सरकार, शिक्षा मन्त्रालय तथा स्थानीय तहहरूबाट शुल्क निर्धारण मापदण्ड २०७२ र निःशुल्क तथा अनिवार्य शिक्षा ऐन २०७५ अनुसार विद्यालयहरूले शुल्क पारदर्शी र नियमममा आधारित निर्धारण गर्नुपर्ने प्रावधानहरू अवज्ञा गरेको देखिन्छ, यसरी शुल्क बढाउँदा विद्यार्थी र अभिभावकहरूलाई आर्थिक शोषण गर्नु पूर्णरूपमा अस्वीकार्य भएको नेविसंघले जनाएको छ।

मागहरू तत्काल पूरा नगरिए थप आन्दोलनमा नेपाल विद्यार्थी संघले चेतावनी दिएको छ।

१८ दिनपछि उद्यो नवजात शिशुको शव

बुटवल। लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पताल बुटवलमा गत बैशाख ६ गते प्रसूति गराउने क्रममा मृत अवस्थामा जन्मेको नवजात शिशुको शव १८ दिनपछि उटेको छ।

पश्चिम नवलपरासीको सुनवल नगरपालिका ४ की सुस्मा खरेल प्रसूति गराउन बैशाख ५ गते राति प्रादेशिक अस्पताल भर्ना भएकी थिइन्। सुस्माको शनिबार राति १२ बजेतिर मात्रै शल्यक्रिया गरेर बच्चा निकालिएको थियो। तर जन्मने बित्तिकै बच्चाको मृत्यु भएको थियो। सुस्माले १४ वर्षपछि छोरा जन्माएकी थिइन्। तर अस्पतालले बचाउन नसकेपछि सुस्माका श्रीमान रामप्रसाद खरेल, सुस्माका बुबा म्यामलाल भुसाललगायत आफन्तले उपचारमा अस्पतालको लापरवाही भएकाले बच्चाको ज्यान गएको आरोप लगाउँदै शव बुझ्न अस्वीकार गरेका थिए।

अस्पताल भर्ना गर्नुअघि डा. भक्तबहादुर राउतले चेकजाँच गर्दै आएका, सुस्माको गर्भमा रहेको बच्चाको स्वास्थ्य अवस्था चैत ३१ गतेसम्म एकदमै राम्रो रहेको सुस्माका श्रीमान रामप्रसादले बताए।

‘अस्पताल भर्ना गरेपछि नर्सिङ स्टाफ र डाक्टरले संवेदनशील भई राम्रोसँग चेकजाँच र उपचार गरेको भए बच्चा जीवितै जन्मन्थ्यो भन्ने हाम्रो ठहर हो,’ सुस्माका बुबा म्यामलालले भने-‘बच्चाको ज्यान त गयो नै भण्डै सुस्माको पनि ज्यान जाने अवस्था थियो, म आफैँ रोडक्राई र हागुहार गरेर बचाइदेऊ भनेपछि बल्ल अलि राम्रोसँग उपचार भयो र उनी बाँचिन्।’

रामप्रसाद र भुसालले बुधबार अस्पतालका मेसु डा. इन्द्र ढकालसँग भेट गरी अस्पतालका डाक्टर र नर्सहरूलाई विरामीको उपचारमा संवेदनशील र जिम्मेवार बनाउन सचेत गराउँदै भाविष्यमा यस्ता लापरवाहीका घटना दोहोरिन नदिन आग्रह गरे। अस्पतालका मेसु ढकालले भने प्रसूति हुन आउने सबै महिलाको सुरुमै अप्रेसन गरेर बच्चा ननिकालिने बताए।

उनले डाक्टर र नर्सहरूलाई उपचारमा थप जिम्मेवार बनाउन आफूले निर्देशन दिने आश्वासन दिए। ढकालले अस्पतालमा वार्षिक सरदर १३ हजार बच्चा जन्मिने र ती मध्ये ७-८ जना बच्चा र सोही संख्यामा आमाहरूको मृत्यु हुने गरेको जानकारी दिए।

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका

साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि सधै हामीलाई सम्पर्कनुहोस्!

आइडिया डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्क:

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर संघको भवनमा

फोन:-०७९-५५०२९३ मो.९८५७०३५३८०, ९८४७९२३९५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

करार कर्मचारीहरूलाई सासु कोषमा लैजान माग

नवलपरासी। करार सेवाका कर्मचारीहरूलाई सामाजिक सुरक्षा कोष योजनामा समावेश गर्न नवलपरासी पश्चिमका विभिन्न कार्यालयमा कार्यरत कर्मचारीहरूले माग गरेका छन्। बुधबार उनीहरूले प्रमुख जिल्ला अधिकारी हिलालाल रेग्मीमार्फत् प्रधानमन्त्री ध्यानकर्षण समेत पठाएका छन्।

नेपाल सरकारको विभिन्न निकायमा वर्षौंदेखि कार्यरत करार सेवाका कर्मचारीले सरकारी सेवाअन्तर्गत रहेर निरन्तर जिम्मेवारी वहन गरेको भए पनि हालसम्म राज्यले योगदानमा आधारित सामाजिक सुरक्षा कोषको पहुँचबाट वञ्चितप्रति गम्भीर ध्यानकर्षण भएको जनाएका छन्। अन्य कर्मचारीहरूलाई सामाजिक सुरक्षा कोष योजनामा समावेश गरेकोमा स्वागत गर्दै आफूहरूलाई पनि उक्त योजनामा समावेश गर्न उनीहरूले माग गरेका हुन्।

करार सेवाका कर्मचारीहरूले २०८२ बैशाख १

गते नेपाल राजपत्रमा प्रकाशित गरिएको श्रम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा मन्त्रालयको सूचनाअनुसार नेपाल सरकारको कोषबाट तलब भुक्तनी हुने करार सेवाका कर्मचारीहरूलाई सामाजिक सुरक्षा कोषमा अनिवार्य रुपमा तत्काल समावेश गर्न माग गरेका छन्। सामाजिक सुरक्षाको मापदण्डअनुसार योगदान कतारहरूको रुपमा स्रोत व्यवस्थाको समेत माग गरेका छन्।

आगामी आर्थिक वर्षको बजेटमा स्पष्ट रुपमा आवश्यक स्रोत व्यवस्थापन गर्न र कार्यान्वयनका लागि जिम्मेवार निकाय तोकौ समयसीमा निर्धारणसहित तत्काल योजना अगाडि बढाउन माग गरेका छन्। नवलपरासी पश्चिमका स्थानीय तह र विभिन्न सरकारी कार्यालयमा करिब ५ सय करार सेवाका कर्मचारी कार्यरत रहेको जिल्ला प्रशासन कार्यालयका वीरन्द्र तिमिलीसाले बताए।

एग्रोभेट र सहकारीको अनुगमन

गौरीशंकर जयसवाल

परासी

कृषि ज्ञानकेन्द्र नवलपरासीले एग्रोभेट सहकारीहरूमा अनुगमन गरेको छ। ज्ञान केन्द्रले आफ्नो नियमित अनुगमनको क्रममा जिल्लामा सञ्चालित सहकारी, एग्रोभेट पसलहरूमा अनुगमन गरेको हो। बिउबिजन प्रयोगशाला भैरहवा रूपन्देही, कृषि विकास निर्देशनालय लुम्बिनी प्रदेश, कृषि सामग्री कम्पनी नवलपरासी, जिल्ला प्रहरी कार्यालय र पत्रकारको संयुक्त टोलीले जिल्लामा सञ्चालित सहकारी, एग्रोभेट पसलहरूमा अनुगमन गरेको थियो।

जिल्लाको रामग्राम नगरपालिका, बर्दघाट नगरपालिका, सुनवल नगरपालिका, सराव गाउँपालिकामा रहेका एग्रोभेट सहकारीहरूमा अनुगमन गरिएको कृषि ज्ञानकेन्द्र नवलपरासीका प्रमुख डा. रवीन्द्रनाथ चौबेले जानकारी दिए।

उनको अनुसार अनुगमनको क्रममा सूचीकृत नभएको बिउबिजन भेटिएकोले सूचीकृत बिउबिजन मात्र बिक्रीवितरण गर्न निर्देशन दिइएको हो। बिउबिजनको अनुमतिपत्र लिएको, तर नविकरण नगरेको भेटिएकोले व्यापारीहरूलाई तुरुन्त नविकरण गरी व्यवसाय सञ्चालन गर्न निर्देशन दिएको उनले जनाए।

सहकारीहरूले मूल्य सूची नराखेको पाइएकोले कार्य क्षेत्रका किसानलाई मूल्यसूची उल्लेख गरी बिक्रीवितरण गर्न निर्देशन दिइएको ज्ञानकेन्द्र प्रमुख डा. चौबेले बताए। अनुगमन टोलीले जिल्लामा सञ्चालित एग्रोभेट सहकारी सिड कम्पनी गरी १३ वटामा अनुगमन गरेको समितिले जनाएको छ। रामग्राम सिड कम्पनी, अरोही सिड कम्पनी, साना किसान सहकारी र १० वटा एग्रोभेट पसलहरूलाई अनुगमन गरेको कृषि ज्ञान केन्द्र पश्चिम नवलपरासीले जनाएको छ।

होराइजन जीबीएसमा साहित्य कला कार्यशाला

तिलोत्तमा। होराइजन जीबीएस मा.वि.मा अतिरिक्त क्रियाकलाप शाखाद्वारा आयोजित तीन दिने प्रशिक्षणात्मक कार्यशाला सम्पन्न भएको छ। बैशाख २२ देखि २४ गतेसम्म सञ्चालित यस प्रशिक्षण कार्यक्रममा कक्षा ७ देखि १० सम्मका अभिर्षक भएका करिब १०० जना विद्यार्थी सहभागी थिए। कार्यक्रमको पहिलो दिन चित्रकला तथा वक्तृत्वकला- वादविवाद, दोस्रो दिन मूर्तिकला तथा निबन्ध-प्रतिवेदन लेखन र तेस्रो तथा अन्तिम दिन मूर्तिकलासहित लघुकथा एवम् मुक्तक गजल लेखनका प्रशिक्षणहरू चलेका थिए।

प्रशिक्षण कार्यक्रममा चित्रकला तथा मूर्तिकला प्राज्ञ गोविन्द चौधरी वक्तृत्व, वादविवाद, निबन्ध तथा प्रतिवेदन

साहित्यकार डा. सुरारि पराजुली, लघुकथा साहित्यकार रुद्र शंजाली र गजल मुक्तक रमेश समर्थनले सहजीकरण गरेका थिए। कार्यक्रमको अन्त्यमा विद्यार्थीहरूद्वारा कार्यशालामा सुनित रचनाको मूल्याङ्कन गरी पुरस्कृत गरिएको थियो भने सहजकर्ताहरूलाई मायाको चिनोले सम्मान गरिएको थियो।

कार्यक्रममा प्राचार्य गोपालप्रसाद आचार्य, उप-प्राचार्य इन्द्र भुसाल, ज्ञानेश्वर शंजाली, शैक्षिक निर्देशक लक्ष्मणप्रसाद गौतम र जीवननाथ भण्डारी र प्राध्यापक प्रदिप अर्यालको उपस्थिति रहेको थियो।

सम्पूर्ण कार्यक्रमको संयोजन नेपाली विषय विभागीय प्रमुख मोहन मरासिनीले गरेका थिए।